

Een fietstocht van Sevilla naar Santiago de Compostella

van 20 april tot 2 juni 2004 gemaakt door Wil en Kees van de Kar

Al een jaar lag het boekje op de kast geschreven door Bert Sitters over een fietstocht van zuid naar noord Spanje –de Zilverroute of te wel Via de la Plata-.

Een paar jaar geleden hebben Wil en ik de fietstocht gemaakt vanaf huis naar Santiago. De klassieke tocht in noord Spanje, de bedevaartsroute Ruta Frances. Een mooie tocht, maar van anderen we hoorden dat nog mooier, stiller, eenzamer is de tocht van de Via de la Plata, ook wel de zilverroute genoemd. Voorbereidingen werden getroffen, mede gestimuleerd door Thomas en Thea Sanders, die ook deze route wilden fietsen.¹

Door deze stimulansen is Wil aangestoken door het santiagovirus, vroeger heette dat een bedevaartskoorts. Met onze pelgrimspas belaagde Wil in elk dorp of stad zwart uitzierende personen. Dat moesten pastors zijn en het gekke was dat het soms ook nog waar was.

En aldus gingen wij op dinsdag 20 april in de vroege ochtend op stap vanuit Beverwijk. Chris bracht ons met fiets en bagage naar Schiphol alwaar wij zonder enig probleem met onze wat teveel bagage in checkten bij Iberia naar Sevilla.

Rond 17.30 peddelden wij de camping van Sevilla op vlakbij het vliegveld.² Een deel van de bagage die wij vooraf naar de camping hadden op gestuurd lag netjes klaar bij de balie.

Woensdag, onze eerste Spanjedag

Naar wat heen en weer gelopen te hebben in de stad Sevilla, vonden we bij de kathedraal in een hoekje het kantoortje alwaar je de eerste stempel kon krijgen. Daarna in de tuinen van het Alcazar rondgedwaald. In de middag maakten we met de fiets een tour langs de rivier, de Rio Guadalquivir, alwaar het geluk nog even op dook. Ik zag langs de oever een prachtig nog al bloot meisje. Dit werd mij noodlottig, een diep gat in het wegdek en een forse scheur in de binnenband. Ik had s' morgens Wil overtuigd dat je voor een stadsritje geen plakspullen meenam, had je maar last van. Sevilla is groot, we hebben 10 km gelopen naar de camping.

Donderdag 22 april, klooster van de Spaanse bisschop Isidro uit de 4 de eeuw.

S' morgens het museum bezocht met schilderijen van Murillo en Zurbaran. Ik had gehoopt wat meer over deze laatste schilder te weten te komen, maar voor het betere werk moet je toch naar Madrid. In de middag zijn we op stap gegaan naar de Romeinse opgravingen en het klooster van San Isidro. Een gans onmogelijke tocht voor de fietser. Over zandbergen van wegen in aanbouw, over een 4 baanweg met toeterende auto's en vrachtwagens bereikten we ten leste ons doel. De opgravingen zijn niet erg spectaculair, daar en tegen is het klooster mooi gerestaureerd.

Zondag 25 april te Zaffra.

Onze eerste 2 fietsdagen waren heftig, wind, afstanden en klimmen. Wil had er even genoeg van. Wel een fietstocht vol natuur, bloemen, kurkbomen en knorrende zwarte varkens.

In Zaffra betrokken we op de Plaza Grande een mooi nieuw hotelletje. We hadden tijdens onze zondagmorgen fietstocht in Calzadilla de los Barros geboft door net voor de mis in het 15de eeuwse, in gotisch en mudijar stijl opgetrokken kerkje, de pastoor aan te treffen die ons van een stempel voorzag.

¹ Jammer genoeg is voor Thomas en Thea de fietstocht niet door gegaan, knieproblemen.

² Dat gaf af en toe wel wat lawaai, maar vanaf 10 uur gingen ook de vliegtuigen slapen

Maandag 26 april op weg naar Merida

We zijn een week op stap en kamperen in Merida, de “Romeinse” stad.

Vanmorgen zijn we vooraf gegaan door 2 politieagenten op motor de stad Zaffra uitgeloodst naar Los Santos de Malmona. In Almendralejo op het gemeentehuis een stempel gekregen, de kerk was dicht.

Een mooie tocht vandaag van 85 km door landbouwgebied. Wijngaarden waar de Franse boeren van wakker liggen. Lekker slapen in de tent en morgen doen we ‘Merida’.

Dinsdag 27 april Merida

Na zo’n dagbezoek aan Merida ben ik heel wat moeier dan na een dag fietsen. Wat deden we al niet:

Internetten, de contacten met het thuisfront moeten goed onderhouden worden

Stempel halen in de Mariakerk

Bezoek aan het Visgothenmuseum, nu weten we daar ook weer wat van

Bezoek aan een prachtig gebouwd museum voor de overblijfselen van de Romeinen, Spanjaarden kunnen wel bouwen.

Koffiedrinken, eten met een lekker glaasje, dus een fles wijn.

Vanaf onze eerste dag in Spanje hebben we lekker warm weer, vandaag weer boven de 30 graden. De wasjes drogen ook s’ nachts.

Woensdag 28 april midden in het gebied Extremadura

Een goede 80 km gefietst door vlak land, we hebben onze intrek genomen in een hotelletje.

Wij zijn vandaag 44 jaar getrouwd.

Donderdag 29 april Trujillo

Vandaag een mooie tocht via Ibahernando naar het stadje Trujillo. Hier kwamen de avonturiers naar Zuid-Amerika van het eerste uur weer terug, beladen met goud en een mooie Indiaanse vriendin. In Trujillo sliepen we bij een particulier (een Duitser) die met wat kamers verhuren zijn kost goed verdiende. Het is een aardig stadje met allerhande klooster- en kerkgebouwen van de 16de eeuw. De volgende morgen weer vertrokken eerst naar de super voor brood en een appel en vervolgens naar de camping, een 70 km verder. Vanaf deze dag worden wij 14 dagen lang geconfronteerd met een harde noordelijke wind, dus op kop.

Zondag 2 mei. Placencia

Op tijd naar de stad gereden een 10 km van onze camping. De kathedraal gezien, stempeltje gehaald en als pelgrim het museum bezocht.³ Daarna het Paradorhotel en de Nicolaaskerk bezocht. De pastoor gaf ons extra aandacht door ons te verblijden met een fotootje van zijn 13de eeuw Mariabeeld. De temperatuur is fors gezakt, vannacht was het koud in de tent. Maar nu 2 uur in de middag, kunnen we net een kopje koffie buiten op de Plaza Major drinken.

Maandag 3 mei. Gieren bekijken bij de Taag.

Onze camping ligt aan de rand van het natuurpark Monfragüe, een lusthof voor de vogelaars. We hadden ons opgegeven voor een excursie met een busje, waar in begrepen een begeleider met een grote kijker. De zwarte ooievaar, de Egyptische gier zijn onze beloning geworden. Ook de bijeneter en de blauwe ekster gezien. Verder een rustige dag, morgen gaan we weer verder.

³ als pelgrim hadden we het voordeel dat we de portemonnee niet hoefden te trekken
Waarom vroeg naar de stad? Zondags is na 2 uur alles potdicht in Spanje

Dinsdag 4 mei Carcaboso

Onderweg bij Galisteia via de gemeente de sleutel bemachtigd van de 13de eeuwse kerk. Het zonnetje schijnt weer, hoewel de wind nog steeds fris en fors is. In Carcaboso is een soort refuge, bij de bar Ruta de Plata naar onderdak vragen.

6 mei

Wat je in een paar dagen al niet mee kunt maken. Wij zijn nu op ruim 1000 meter in het bergdorpje Candelario, gezien de kou zien we af van kamperen. Het is een echt bergdorpje, smalle straatjes, zicht op besneeuwde toppen van de Sierras. Onze tocht vandaag vanuit Hervás over de pas was niet moeilijk, het laatste klimmetje vanuit Bèjar was fors (10°). Dan gisteren. Wij vertrokken vanuit ons pelgrimhostel met wat regen, dus alle regenspullen aan. Nu, die zijn die dag niet meer uit geweest. Toch bood die dag een van de mooiste tochten. Een fantastische tocht, geen mens kwam je tegen over de echte via de la Plata. Weidegebieden met grote zwerfkeien (5 maal groter dan de kei bij het museum in Enschede en die is groot!), een 6 km door het zand met kleine waterstroompjes, je fiets ziet er niet uit.

Daar kwam nog bij dat we een zeer goede herinnering hadden aan onze laatste slaappleats, goed bed, lekker gegeten en bovendien nog een pakketje voor onderweg.

Maar in de namiddag begon het echt te regenen, als verzopen katten kwamen we voor het dorp Hervás bij de camping El Pinajarro aan. En we boften, we kregen met een forse korting een bungalow die lekker verwarmd was. Weg de ellende van de regen, alles weer droog. Bij de enige andere bewoner van de camping, een Nederlander uit Bergen op Zoom, een goed glas wijn gedronken.

We hoorden dat er 3 Nederlanders waren omgekomen in de Siërra Nevada.

In de kerk van Candelario met een mujahar gewelf kreeg Wil van de 84jarige kosteres een ferme omhelzing, nadat ze een muntje in de offerblok van Antonius had gedaan.. Bijna vergeten te zeggen dat Wil vanmiddag weer een pastoor had verschalkt. Ja, zij wordt fanaat op stempels.

7 mei Salamanca

Om 14.00 uur zien wij op 20 km vanuit de hoogvlakte Salamanca liggen. Om 18.00 uur waren we op de camping.

Wat een dag, koud en nog eens koud,(s'morgens bij vertrek in Candelario 5°), harde noordelijke wind op kop tot Salamanca, dus 80 km lang. Het eerste stuk is het flink klimmen,⁴ maar de laatste 40 km ben je alleen op de hoogvlakte met een kaarsrechte weg die wat op en neer gaat. Een beetje saai. We kwamen nog een groepje Franse lopers tegen, nu dat leek mij hier helemaal niet leuk.

In Endrinal hebben wij het spektakel meegemaakt van het verplaatsen van vee. Drie kerels te paard en een groep van zeker 10 dorpelingen bewapend met grote stokken dreven de kudde dieren met luid geschreeuw naar de nieuwe bestemming.

9 mei Salamanca

Eergisteren aangekomen en nu 2 dagen lang de stad bekeken. Alles klopt in deze stad in kleur en vorm, de nieuwbouw, de monumenten. Zaterdagmiddag was het zonnig, het grote plein op de Plaza Major was vol, de terrassen maar ook de grond op het plein lag en zat vol studenten. Zondagmiddag op bezoek geweest in een 20 jaar oude Eriba. De familie hadden we s'middags in de stad een paar keer getroffen en samen gegeten. Altijd fijn bij regenweer niet in de tent te hoeven zitten. Wil heeft natuurlijk weer een stempel veroverd in de kathedraal. De kathedraal bestaat uit een oude en nieuwe. Het altaar van de oude kathedraal is wonderschoon. Foto's

⁴ Ik mat een heuveltje van 14°

genomen. Bij het klooster van de Ursulinen kwamen we in een drieluik Jacobus nog tegen. Ondanks het tegensputteren van het nonnetje toch maar gefotografeerd. Wij zijn pelgrim en Ursulinenkind. Op de camping zijn wij hier voor de eerste keer Marion en Michiel Morel tegen gekomen.

10 mei Fuentesauco

Korte tocht van 40 km gefietst. Overnacht in een hotelletje.

11 mei Zamora

Vanmorgen met regen vertrokken, die na een uurtje gelukkig ophield. We kamperen een 2 km van de stad op een hagelnieuwe camping waar we straks wat kunnen eten.

12 mei Zamora

Vanmorgen de stad verkend met een bezoek aan de Jacobuskerk. Jacobus als de matador pregnant aanwezig. Deze stad bezit een ontelbaar aantal Romaanse kerken, die allemaal mooi zijn gerestaureerd. Ook aan musea geen gebrek. Het museum van de Sante Semana is bijna bizar. Het bloedige festijn van de stierengevechten doet niet vreemd aan als je die beelden allemaal gezien hebt. Ik wil volgend jaar wel zo'n goede week meemaken.

PM de noordelijke wind is verdwenen, dat belooft beter weer.

14 mei Gisteren en vandaag prachtig weer.

De wind in de rug, je weet niet wat je overkomt. Heerlijk! In Mozar, op 75 km afstand, gekampeerd.⁵ De route, eigenlijk van 50 km tot hier, is saai. De dorpen zijn rondweg lelijk, betonbestrating. We overnachten in Mombuey

16 mei Rustdag in Puebla de Sanabria

We nemen weer een rustdag op de camping, tijd genoeg.

Ik zal verhalen wat een rustdag inhoudt. Gisteren weer een nieuwe levenswijze ingevoerd⁶ Voor het eten s'avonds een glaasje wijn drinken voor de tent en daarna gaan eten met een grote fles water. De gevolgen waren dat we de rustdag s'morgens om 7 uur begonnen met hard naar de wc te lopen. Terug in bed, rond 9 uur weer wakker, douchen, ontbijten. De appel voor het ontbijt is zoek, in het voortasje nee, bij de regensullen ook al niet. Ah, daar achter tegen de tent in een plasticzakje. Rond 10 uur kreeg Wil het idee een wasje te doen. Onze pyjama's stinken een beetje, een onderbroek in de was kan geen kwaad en mijn enige trui was ook aan een beurtje toe. 11.15 toilet. Het verlangen naar een kopje koffie begint sterk te worden, dus te voet naar het dorp gelopen (15 minuten). Dan konden we tegelijk kijken of er ergens een stempel te krijgen is. 13 uur terug Stempel gelukt, maar nu is de kolder in de kop geslagen. We gaan zelf koken met de volgende ingrediënten: een cartouche campinggas, macaroni, tomaten, ham, asperges, olijven, en wijn (Toro). Dit voorgaande beeld geeft eigenlijk goed aan wat er met je gebeurt als je gepensioneerd bent. De zandloper gaat altijd door. Geen tijdelijke stops of aandachtspunten zoals vroeger - half zes, einde van de werkdag. Om 14 uur even naar de burens uit Loon op Zand op de camping om de kaart van Galicië in te kijken. We hebben nog 14 dagen, misschien een extra rondje maken. Deze luxe burens hadden 4 stoelen, dus het was 16.00 uur voordat we weer terug bij de tent kwamen. 19 uur, terug van een rondje fietsen, ja je moet de spieren blijven gebruiken. Er zijn 2 Nederlanders

⁵ Hotelgangers hebben nog 25 km te gaan voor er een slaapmogelijkheid is

⁶ blijkt eenmalig te zijn

aangekomen ook Santiagogangers echter zonder stempels. Na onze fles wijn en het eigen gekookte maaltijdje zijn we met hen een kopje koffie gaan drinken in de bar. Het is nu 22. 10 tijd voor bed na uitgebreid geouweeneel over hun en onze fietstocht. Zij waren veel Spartaanse als wij, altijd kamperen, ook in het wild.

19 mei woensdag 10.15 in de bar bij Verin

Net een prachtige afdaling achter de rug tot 380 m hoogte, maar direct weer omhoog. Gisteren was een zware tocht. 75 km met flink wat klimwerk, maar na een goede slaap in Vendas de Barreira zijn we weer gereed voor vandaag. Het begint hier duidelijk wat groener te worden, mooie uitzichten. Het boerenbedrijf is kleinschaliger, er wordt nog geploegd met een ezel. Gisteren was het tot de middag haasje over met onze 2 andere Nederlanders. Ik ben benieuwd hoe zij gekampeerd hebben hier met nog al wat loslopende honden. We zullen ze vanavond wel treffen. Het meer van Puebla de S. viel ons wat tegen, dat kwam ook denk ik doordat we te vroeg zijn. De eikenbomen zijn nog zonder blad op deze hoogte.

20 mei Allariz

De camping staat aan een riviertje, waarlangs je naar het stadje kunt lopen. Onze 2 Nederlanders zijn we kwijt geraakt. Het weer is prachtig. Op het gemeentehuis een stempel gehaald, de kerk ging pas morgen open. Wat rond gekuierd, een internetcafé gevonden. Aardbeien gekocht en in de schaduw van de bomen op de camping opgegeten. Help het regent en rommelt. In het was hok onze geleende stoelen gezet

21 mei Leiro

Gisterenavond troffen we onze tent te midden van 3 campers.. Ze hadden ons klaarblijkelijk over het hoofd gezien. Vanmorgen wat laat vertrokken met warm weer. De tocht vandaag was mooi, maar wel zwaar. Veel klimwerk. We kwamen droog op de camping aan na wel een uurtje onderweg geschuild te hebben voor het onweer. We hebben de tent strategisch opgezet vlakbij het service hokje. Daar kunnen we onderdak vinden als het gaat regenen. Het dorpje Leiro is via een hangbrug binnen 10 minuten te bereiken, hartstikke makkelijk.

24 mei Wil jarig

Om 8 uur werd Wil door 3 Nederlandse fietsers toegezongen, 2 smsjes ontvangen. Een van Trix en een van Thomas. Gisteren een mooie wandeling gemaakt, het bergland in. Bij een klein vergeten dorpje een limonade gedronken. De eigenaar had in Nederland gewerkt in 1969. Dat moest Hoogovens zijn en dat was ook zo. We werden grote amigos.

Vandaag een rondritje gemaakt op de fiets in het wel erg steile gebied. Een mooi kerkje gevonden midden in het veld uit de 12de eeuw- Sant Tomé de Serantes-. Vanavond in een mooi deftig hotel, een gerestaureerd klooster wat eten. Het cadeautje voor Wil ligt in de kluis te Leusden. Een aandenken uit India.⁷

25 mei Oseira

Het deftige eten is gisteren letterlijk in het water gevallen. Alle restaurants gesloten. Onder ons afdak bij regen met de 2 fietsers die we in Salamanca troffen gegeten en uitvoerig de verjaardag gevierd met veel flessen locale wijn. (Ribeiro).

Vanmorgen op tijd vertrokken, een prachtige route naar het klooster Oseira in de bergen. Na een goede rondleiding van de

⁷ thuis zag Jill het direct dat Wil haar nieuwe oorknopjes in had

abdij mochten we met Marion en Michiel aldaar slapen. Min of meer in het slot. Een monnik ging ons voor naar de gastenverblijven en na vele gangen en trappen kwamen we bij een prachtig verblijf waar wij met z'n vieren konden slapen en 'mediteren'. Marion keek nog wat verschrikt rond toen ze beseftte dat er tot morgen na de mis geen terugweg meer was. Na de vespers in het intieme slotkapelletje met de 12 monniken en nog 4 gasten kregen we een voortreffelijke maaltijd voorgezet. Daarna om de dag goed af te ronden zijn we om 10 uur naar de completen gegaan. Bijzonder indrukwekkend, die stilte. s'Morgens na de mis werden we door de abt uitgezwaaid. Marion en Michiel zijn tot gelovigen omgedoopt. Marion kocht zelfs een Mariabeeldje!

26 mei Vila de Cruces

Met flarden mist vertrokken, maar soms met prachtige doorkijken over het land. Na de pas op ruim 1000 meter een flinke afdaling waardoor tot op het bot koud. In Vila de Cruces geslapen met zijn vieren. Ook een ander stel dat we al eerder tegen gekomen waren, was hier present.

27 mei laatste etappe naar Santiago

Door het klooster waren we met zijn vieren langzaam echte pelgrims geworden. Dus nu ook gezamenlijk Santiago binnen trekken. Het weer was prima. 2 km voor de kathedraal reed Michiel zijn band lek. Eerst nog even bang dat zijn met scheurtjes versierde velg de oorzaak was, maar nee gewoon het ruwe wegdek met gaten was de oorzaak. Na de plak op naar de kathedraal. Proficiat! Het was weer gelukt een tocht zonder pech, Jacobus heeft ons goed bijgestaan.

Santiago dit keer goed gezien, mooie hoekjes, kerken en musea. Het museum van de pelgrim mag je niet missen, evenals het museum annex kerk dat tegenover het moderne museum ligt. Het weer laat wat na, maar het is goed toeven. We weten weer 2 stoelen te bemachtigen op de camping. Voor een 70-jarige best fijn. Tijdens een fietstocht aan de noord kant van Santiago een Maria ontdekt als pelgrim. Op 31 mei was Kees jarig. Een mooi tegeltje met de fietser als pelgrim hangt nu aan de deur in Leusden

1 juni naar huis

Om 8 uur zaten we op de fiets naar het vliegveld. Aldaar de zaken ingepakt en zonder kleerscheuren naar huis gevlogen. Op Schiphol hadden Marieke en Chris onze auto weer gestald, zodat wij comfortabel om 23 uur in Leusden waren.

Een mooie tocht was afgesloten. Jacobus bedankt!

10 juni Leusden